

Vjesnik

SEKRETARIJATA ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE U ZAGREBU

Godina 7.

Siječanj 1990.

Broj 62.

U INTERESU GRAĐANA

Stanica milicije Centar

Uspjeh
beogradskih
inspektora

Uhapšeni
u centru
grada
falsifikatori
dinara

Završene 44. interne sportske igre

Prošlogodišnji
pobjednici
obranili naslov

Provjera znanja

Uz reorganizaciju Službe unutrašnjih poslova koja je donijela niz promjena i novina ovog se mjeseca najčešće govorilo o provjeri znanja.

U svim organizacionim jedinicama milicijonari i operativci su pred Komisijama za provjeru znanja odgovarali na pitanja iz organizacije i djelokruga rada OUP-a, načina postupanja... Tako je bilo i u Stanici milicije Trešnjevka gdje su snimljene ove fotografije.

EFIKASNIJA SLUŽBA

AKTUALNO

Zakon o organima unutrašnjih poslova SR Hrvatske stupio je na snagu i već "vozimo" po tom Zakonu. O tome što je on donio Službi unutrašnjih poslova u SR Hrvatskoj, a i u Zagrebu ne treba mnogo govoriti. Riječ je prije svega o povećanju efikasnosti Službe u cijelini, a potom i o racionalizaciji Službe. Naime, zaista je neracionalno bilo da svaki od stotinu i više općinskih sekretarijata za unutrašnje poslove na području SR Hrvatske ima sve službe kao, recimo, veliki gradski odnosno općinski sekretarijati kao što su npr. Zagreb, Split, Rijeka, Osijek, Dubrovnik...

Za tako nešto nije bilo potrebe, a ni sruhe. Stoga je okupnjivanjem pojedinih sekretarijata koji su i dosad na neki način bili centri užih regija, otpala potreba za takvim rješenjima. Ukratko u SR Hrvatskoj sada postoje 17 sekretarijata unutrašnjih poslova, a dosadašnji manji općinski sekretarijati postali su stanice javne sigurnosti u sastavu tih sekretarijata.

Sekretariat za unutrašnje poslove Zagreb je pored 12 stanica javne sigurnosti u 14 gradskih općina dobio u svoj sastav još i ranije općinske sekretarijate Dugo Selo, Jastrebarsko, Vrbovec i Zelina. Oni će vrlo brzo transformirati u stanice javne sigurnosti, ali će zadržati dio upravnih poslova, kao i stanica javne sigurnosti Samobor, Zaprešić, Sesvete i Velika Gorica.

Oučincima Zakona o organima unutrašnjih poslova SR Hrvatske još je rano govoriti. Valja očekivati da će Služba unutrašnjih poslova na području Republike djelovati kao jedinstveni organizam i da će građani svoja prava moći lakše i jednostavnije ostvariti.

Medutim, ono što je za svakog radnika Službe unutrašnjih poslova u SR Hrvatskoj posebno zanimljivo, je način na koji će se rješavati stambeni problem za-

poslenim u toj Službi. Novac za stambenu gradnju namicat će se iz posebnog republičkog poreza na promet od 1. 1. 1990. god. povećanog 1,5 posto. Očekuje se da će se iz tog stalnog izvora financiranje skupiti dovoljno novca da se u dogledno vrijeme ipak nekako riješi nagomilani stambeni problem radnika organa unutrašnjih poslova. Jasno je da se sve neće mogi riješiti odmah. No, jasno je, jednako tako, da Služba unutrašnjih poslova sama ne može to riješiti. Novac iz budžeta; ma koliko bio usmjeravan u stambenu gradnju, nije dovoljan. Premda se Sekretarijat za unutrašnje poslove Zagreb proti i prethodne godine napregnuo koliko je to mogao uspijeo se dovršiti devedesetak stanova i početi gradnju još pedesetak. A to je priznat ćemo, ipak pre malo, ma koliko izgledalo mnogo.

Zakon o organima unutrašnjih poslova SR Hrvatske u svakom slučaju znači da će Služba unutrašnjih poslova biti u stanju da se efikasnije nosi sa svima onima koji na ovaj ili onaj način posluži za tuđom imovinom, koji se ne ponašaju u skladu s ustaljenim normama ponašanja. A jednako tako štititi i javni red i mir i opću sigurnost građana. Pri tom, prava građana neće ni na koji način biti okrnjena niti će građani teže ostvarivati svoja prava, jer će u svakoj stanici javne sigurnosti, izvan sjedišta sekretarijata matičnog, postojati službe koje će im svaki njihov opravdani zahtjev riješiti u najkratčem mogućem roku riješiti. Ukratko, Služba unutrašnjih poslova će uložiti maksimalne napore da i dalje što djelotvorne obavljaju svoje zadatke. Koncentracija stručnosti u svakom od 17 sekretarijata za unutrašnje poslove omogućit će da Služba bude što je moguce više efikasna i da bude u službi građanina i njegovih zakonitih interesa.

Vaš rednik

Prvi put u našem
listu o stanicama
javne sigurnosti

DUGO SELO,
JASTREBARSKO,
VRBOVEC I ZELINA

Žene mogu i to!

Aktualno

Uvodno slovo u ovom broju, kao i svake godine u veljači, posvećujemo drugaricama. Prigodnički ili ne, ali, bar da ih se sjetimo za njihov dan, Dan žena. No, ovaj put nećemo prigodno. Da malo krenemo drugačijeg nosađa. U sastavu Sekretarijata za unutrašnje poslove Zagreb više od 20 posto su žene. I sad postavljamo pitanje! Koliko mogućnosti za napredovanje u Sekretarijatu imaju te naše drugarice. Ni među ovlaštenim ih radnicama nema previše. Gotovo da bismo ih mogli nabrojiti na prste. No, da ne pričamo previše o tome kako su žene ravnopravne u svečemu, pa i u obavljanju policijskih poslova. Pogledamo li kriminalističke filme ili brojne serije koje igraju u kinima ili na televiziji, vidjet ćemo da žene ravnopravno obavljaju sve policijske poslove i da nisu tek pomoćno osoblje u stanicama ili službama.

Zaista je u nas premaž žena u uniformi, pa i bez nje koje obavljaju poslove ovlaštenih radnika. A one su često nezamjenjive za određene operativne radnje kao što su, npr. pretres ženskih osoba, u razgovorima sa ženama koje su doživjele silovanja ili ih njihovi muževi ili ljubavnički svakodnevno prebjaju na mrtvo ime. Žena će ženi lakše i brže otvoriti srce i dušu i ispričati joj čak i ono što, ruku na srce, nikad ne bi reklo muškarcu. Čak ni onda kad bezgranično voli...

Nasi operativci i milicionari, to oni možda bolje znaju, sreću se svakodnevno s kriminalcima i kriminalenkama. Bilo da je riječ o najbanalnijem prekršaju kao što je prostitucija, bilo da je riječ o najokreljijim kriminalcima — provalnicima, ubojicima itd. Žena-policajac je, često, dobrodošao suradnik i u takvim situacijama.

Čudno je, ali još se, što se žena — ovlaštenih radnica tice, ponašamo sektički; i usudili bismo se reći — vrlo ortodoksno. Čuvamo, mi muški, pozicije i kad da želimo ženu »poštediti« raznih ružnih scena i razgovora s kriminalcima. Zaboravljamo, pri tom, da su žene, htjeli to mi muški priznati ili ne, ipak izdržljivije i ponekad jače od nas. Psihički, ake već ne fizički. A u borbi protiv kriminalaca gotovo je jednako važna i ona druga komponenta — psihička izdržljivost. A te izdržljivosti žene imaju na pretek.

Nije na odmet, stoga, ne samo razmisli, nego i nešto početi raditi, ne bismo li žensku čeljad privukli u redove milicije. I to ne samo kao pomoćno osoblje u pratećim službama, nego i kao operativce, pa i milicionare. Morat ćemo mnogo toga promjeniti u našem odnosu prema ženama i dati im više mogućnosti a i prilike da se istaknu kao ravnopravni čuvari javnog reda i mira i opće sigurnosti građana i imovine. S nama muškima! Manje sektarstva u ovom slučaju moglo bi koristiti Službi unutrašnjih poslova. Žene su u svijetu već poodavna izasle iz kuhinje i prestale služiti samo za rađanje djece, pranje rublja i suda i spremanje ručka i kuće. Postale su ravnopravne u pravom smislu te riječi. I ravnopravne su im dostupne sve javne službe, pa i ova naša — policijska.

No, da bi to i u nas stvarno postale, potrebno je promjeniti naše patrijarhalno gledanje da je ženi mjesto samo u kući i uz djecu. Ako su se drugarice ravnopravno borile s muškarcima u ratu i doliole i dobro i zlo u oružanoj borbi protiv neprijatelja, onda im s punim povjerenjem u njihove sposobnosti, možemo i moramo dati mogućnost da pokazu što znaju i umiju u borbi s kriminalitetom.

Vaš urednik

Iz istraživanja u zagrebačkom javnom mnjenju

ZAGREPČANI O MILICIJI

STR. 2.-3.

Prometni milicionari o sigurnosti na gradskim ulicama

Kobna nedisciplina u prometu

Uz izmjene stambenih zakona

Kako otkupiti stan

Davorka Stanešić o burzama i burzovnim transakcijama

Od »oderane kože« do tržišta kapitala

Svim našim drugaricama najljepše želje i iskrene čestitke za njihov dan

Inflacija nije pojela kvalitetu

Str. 4. i 5.

Pred sudom javnosti

Aktualno

Anketa koju je među građanima Zagreba proveo Institut za društvena istraživanja pokazala je da nam se osjetno smanjio reiting. Građani kao da su sve manje oduševljeni kad na ulicama Zagreba vide milicionare. I nad time se valja zamisiti. Pa i razmislići, jesmo li i koliko mi sami pridonijeli takvom javnom mnenju o Službi javne sigurnosti. Jesmo li se, baš, svaki put ponosili u skladu s propisima i općesvojenim normama ponašanja medju civiliziranim ljudima. Ako jesmo, onda su uzroci takvom nepovoljnog stava gradana prema Službi dubljii i leže negde drugdje, izvan nas. Procjene su, da je odlažak milicionara iz SR Hrvatske na Kosovu, u sastav Zdrženog odreda milicije Savezne sekretarijata za unutrašnje poslove, svakako odnio poneki postotak povoljnog stava.

Ikad je to tako, kad građani nemaju više tako dobro mišljenje o miliciji i o Službi javne sigurnosti uprve, iznad svega godi, kad nam se građani obraćaju s pismima ili usmeno hvaleći postupanje milicionara. Željeli bismo da takvih pohvala bude što više i da građani povrate dobro mišljenje o nama.

Name, moramo shvatiti da smo mi tu zbog grada, zbog njihove sigurnosti u svakoj situaciji. Na pa ma kako bezazlena ona bila na prvi pogled. Osino ponašanje ovlaštenih radnika, nepoduzimanje mjera zaštite integritetu svakog, ali baš svakoga građanina stvara negativni odnos prema Službi javne sigurnosti u cjelini. Jer, nitko neće reći, pogriješio je ovaj ili onaj radnik Službe, nego će reći – Služba je zatajila. A to nanosi veliku štetu ugledu Službe koja je ujvek i u svakoj prilici bila zaštitnik građana.

Pa, kada danas želimo u redove Službe privući što više mladiča rođenih u Zagrebu, smatrajući da će baš oni biti ti koji će najbolje razumjeti mentalitet svojih sugrađana, moramo se okrenuti našim osnovnim zadacima. A to su, prije svega, zaštita sigurnosti svakoga građanina bez obzira na politička opredjeljenja, nacionalnu pripadnost, spol, rasu, vjeru... Zatim štititi javni red i mir od svakog onoga koji bi ga svojim ponašanjem narušavao. I to opet bez obzira na sve ono što smo već rekli. Služba javne sigurnosti mora se brže osloboditi dosadašnjih gledanja na te stvari i djelovati uvijek i u svakoj prilici u skladu sa zakonom i ovlaštenjima koja nam zakon i drugi propisi daju.

Dogadjaj nas je to tjeraju. Propusta će, kao i u svakom poslu, biti. Već je otrvana fraza – tko radi, taj i grijesi. No, u ovom našem poslu, poslu čuvanja javnoga reda i mira, sigurnosti građana, ustavnoga poretki itd. propusta mora biti mnogo manje nego da, primjerica, radi, radimo za strojem u kojoj tvornici. Moramo biti svjesni činjenice, da je naš rad izložen stalnoj sudu javnosti, da se svaka, pa i najstolnija greška u našem radu odmah vidi. Zlo ili dobromjerno, kako kad. Građanina ne zanima jesmo li se noćas dobro naspavali, boli li nas što, što smo i kada nešto pojeli. Zanima ga, prvenstveno, oiplijiv dokaz naše nepristranosti u postupanju. Naročito sada, u vremenu višestranja.

Zato je prije svega potrebna disciplina, rad i red. Postupanje u skladu sa zakonima. Nepristranost. Pristojnost u ophodenju s građanima. Izvršavanje postavljenih zadataka na vrijeme. Najprije to, da bismo kasnije od tih istih građana sutra mogli tražiti em veće osobne dohotke, em više stanova, em ostale pogodnosti za koje smatramo da na njih imamo pravo. Postupak prema svakom prekrštelju zakona mora biti jednak. Svi smo mi jednaki pred zakonom. Pa kad je to tako, onda ne smije biti milosti ni prema kome, tko se nade u situaciji da svojim ponašanjem ogigledno krši zakone i druge propise. Samo takvim svojim ponašanjem vratit ćemo ugled koji je ova Služba godinama stjecala. Ne propustimo, nego mukotrpnim radom svakog pripadnika Službe javne sigurnosti.

Vaš međunarodni

IZABRANI DELEGATI SAVJETA

Str. 2. i 3.

Paljenje suhe trave i granja često izaziva kobne posljedice

Vatra je loš gospodar

Str. 4. i 5.

Razgovor sa prof. Zvonimiro Rosom u povodu njegovoga magistriranja

Struka nije afirmirana

Str. 6. i 7.

Elektronika u borbi protiv droge

Str. 10.

Sigurnost je stvar sviju

Kako se Zagreb priprema za ovogodišnji natjecaj za »Pjesmu Evrovizije«

Str. 3.

Predana su odličja

Sredinom ožujka u Domu radnika SUP-a Zagreb održana je skromna svečanost na kojoj su najboljim ekipama i pojedincima koji su se natjecali u sklopu proslodišnjih Internih sportskih igara, podijeljena zaslужena priznanja. Ukupni je pobijednik već nekoliko godina za redom Posebna jedinica milicije SUP-a Zagreb. Prelazni pehar sekretara SUP-a Zagreb predao je pomoćnik sekretara Matija Lisičak sad već bivšem komandiru Posebne jedinice Šimi Gudeljeviću. (na slici)

Vjesnik

SEKRETARIJATA ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE U ZAGREBU

Godina 7.

Travanj 1990.

Broj 65

**Hoćemo li
uskoro
dobiti
vlastiti
sindikat?**

DOBRA OSNOVA

Str. 2 - 3.

Iz »Starta« prenosimo dijelove razgovora s Republičkim sekretarom za unutrašnje poslove Vilimom Mulcom

Kako je radila Služba

Str. 6. i 7.

Požar – opomena i nauk

Str. 4. i 5.

Osobni dohodak za travanj bit će isplaćen 10. svibnja.

Kako, kada i po kojoj cijeni u odmarališta

Str. 12.

Aktualno

Jesmo li zaboravili . . . ?

Obavljanje svakog posla, pa i policijskog, traži od onoga koji taj posao radi poznavanje elementarnih normi međusobnog ponašanja ljudi. To će reći, da prilikom obraćanja drugima moramo, najprije, pozdraviti, a potom pristojno, ali i službeno zatražiti podatke koje želimo dobiti od njih. To od nas traže pravila dobrog ponašanja, a potom i pravila o ponašanju radnika organa unutrašnjih poslova. Prisjećamo se ovom prilikom i reakcija naših radnika na jedan od ranjivih uvodnika pisanih na temu predstavljanja ovlaštenih radnika. Bilo je i takvih reakcija koje su – što će se ja kriminalci predstavljati. No, nije gradanin sa kojim ovlašteni radnici dolaze u dodir kriminalaca. Ima nas, da vas podsjetimo, i nešto poštenih.

Možda je riječ o profesionalnoj deformaciji milicionara i ovlaštenih radnika koji se svakodnevno susreću

pretežno s kriminalcima, njih ganjuju, razgovaraju s njima, ispituju ih itd. No, u kontaktima s građanima koji nisu, ipak, svi kriminalci a nisu ni bilo što skrivali ovome društву, valja biti pristojan. I po mogućnosti i ljubazan.

Samo tako izbjegićemo razne sukobe između nas i građana i dobiti koji poten više u očima građana. Više puta mi se dogodilo da sam prišao milicionaru na cesti, žečeći s njime popričati o tome kako mu je, što radi, jer je zadovoljan s poslom. . . Prava reakcija bila je zauzimanje obrambenog stava. Možda su ga tako učili u školi, a možda misli da ga svi žele napasti. Tko bi ga znao. Jer, možda sam ja zatalutani građanin koji od milicionara želi saznati gdje je konkretna ulica koju tražim. U bijelom svetu u kojem se na policajce puca nisan našao na takvu reakciju. Svaki od policajaca kojima sam se obraćao za informaciju, vrlo su mi ljubazno ponudili svoju pomoć. Ali su

zato, kad je bila riječ o kriminalcu, postupili čak vrlo brutalno. Onako, kako naš milicionar ne smije postupiti, jer je vezan pravilima službe i zakonskim propisima.

Obaveza pozdravljanja medu ovlaštenim radnicima propisana je pravilima službe. Oni će pozdraviti starijeg po činu, rangu ili položaju, odajući tako poštovanje prema radniku koji obavlja odgovorniji posao od njihovoga. Nigdje, istina, ne ovlaštenog dijela policijskog aparata. Na to obavezuju pravila lijepog ponašanja. Tzv. bon-ton. Mladi po godinama pozdraviti će starijeg od sebe, muškarac će prvi pozdraviti ženu, dobri će se prijatelji pozdraviti istovremeno. . . Držeci se tih pravila, nećemo pogriješiti u ophodenju s ljudima. Jer naš je rad međusobno povezan. Upućeni smo jedni na druge u obavljanju svakodnevnog posla. Pa kad je tako, zar je teško pozdraviti, bar kad se prvi put vidimo. Pošlje to više nije potrebno.

Takvim ponašanjem pokazujemo da smo zreli ljudi, da se znamo ponašati u društvu. A poznavanje pravila dobrog ponašanja stjeće se učenjem. U djetinjstvu nas roditelji uču da pozdravljamo starije, u školi moramo pozdraviti predavača kad uđe u razred, na fakultetu ustajanjem odabranje poštovanje prema profesorima. To lijepe ponašanje koje smo stekli tokom života ne može se brzo zaboraviti. Ili, možda, može?

Vaš mrežnik

Vjesnik

SEKRETARIJATA ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE U ZAGREBU

Godina 7.

Svibanj 1990.

Broj 66.

Uskoro i konstituiranje samostalnog strukovnog Sindikata

POTPISUJU SE PRISTUPNICE

Str 2

RAZGOVOR S POVODOM

**TREBA LI
NAM
PRIVREDNA
POLICIJA**

Str 10.

Aktualno

Profesionalnost prije svega

Zabrinutost radnika za rješavanje njihovih egzistencijalnih problema – socijalne i radne sigurnosti, s obzirom na najavljenje pa i provedene smjene u rukovodstvu kuće u kojoj smo radimo, poprimila je podstota ozbiljne namjere. Milicionari, ali i ne samo oni pitaju se, što će biti s njima! Hoće li ostati bez zaposlenja, hoće li im se smanjiti plaća, hoće li...? Sve su to pitanja, na koja, na žalost, ne možemo još dati pravi odgovor. Ono, što – međutim – znamo, svakako je, da se oni pravi profesionalci i znaci svojega posla ne bi trebali plasiti ničega! A budući da su milicionari, kriminalisti, pa i administrativni radnici u Sekretarijatu za unutrašnje poslove u Zagrebu, ipak, stručnjaci za obavljanje poslova koji su im u opisu radnog mjeseta, tada je strah uistinu izlisan.

O no što se, normalno, u prilikama kad dolazi do smjene partijske odnosno stranke na vlasti, može promjeniti, je rukovodstvo. A to je i neminovno! Stranke koja dode na vlast, dovodi sa sobom svoje ljudе, ljudе u koje ima povjerenje, da će posao rukovodjoca jedne takve organizacije, kao što je policija, obavljati na zadovoljstvo i stranke i građana. Iskustva iz drugih zemalja u kojima su demokratski izbori tradicija dulja nego li u nas, govore nam da se vrlo malo toga mijenja u samom aparatu uprave. A u policijsama u svijetu

nije rijetka pojava da se u patroli nadu prednici različitih političkih uvjerenja, pa čak i različitih boja kože. Pa ipak, policije u bijelome svjetlu funkcioniраju, čuvaju javni red i mir, i brinu o sigurnosti svojih sugrađana. Stoga je i strah od prednika različitih stranaka u našoj Službi javne sigurnosti jednako tako suvišan. Ono sto je važnije od političkih uvjerenja, svakako je pripadnost Službi. I to je ono bitno što sve nas, bez obzira na politička uvjerenja povezuje.

Ako smo do nedavna, pa i sad, u Službi javne sigurnosti imali članove Saveza komunista, ali i one koji to nisu bili, a ipak su svojim drugim štitili „leđa“ u situacijama kad je bilo potrebno, onda će to biti i dalje tako. Jer, svi mi znamo da se u određenom trenutku možemo naći u takvoj situaciji. Rulja ne piše za politička uvjerenja, nego – kad krene na miliciju, gleda na uniformu koju ti ljudi nose. A to, je li netko od radnika Službe javne sigurnosti član ove ili one stranke, malo je važno.

Nema sumnje, promjene su za sve nas došle brzo, za neke prebro i neočekivano. Normalno je da su takvi naši radnici zburjeni tim promjenama. Jer, još da jučer se privodili one koji su u „bitnjama“ pjevali pjesme koje se sada mogu slobodno pjevati. I koji su zastupali drugačije stanovište i imali

drugačije ideje od onih »službenih«. No, ono što svaka vlast, pa i ova nova, očekuje od policijskog službenika, pogotovo onoga u uniformi je čuvanje sigurnosti građana od bilo kakvoga posezanja, posebno neovlaštenoga, kao i čuvanje zavidne razine javnoga reda i mira sviju-

nas. Ponašamo li se tako, i budemo li uvek i u svakoj prilici pokazali da smo profesionalci u svojem poslu, moći ćemo opstati i kao radnici Službe javne sigurnosti. Od sviju se nas očekuje nepristranost, strogo poštivanje zakonitosti u postupanju, objektivnost u prosudjivanju situacije na terenu itd., što se sve svodi na jednu jedinu reč – profesionalizam u obavljanju svojeg posla. Neobojenost policije bilo kakvim političkim bojama, bilo kakvim predrasudama, nacionalne, vjerske ili kakve druge prirode, osnovne su značajke dobrog policijskog.

A mi to jesmo, znamo se tako ponašati, znamo da su profesionalni odnos prema poslu i rezultatima našeg rada jedina prava svjedodžba na osnovu koje možemo graditi našu karijeru u Službi javne sigurnosti.

Vaš vrednik

Dobro došli

U Obrazovnom centru za unutrašnje poslove SR Hrvatske bilo je sredinom prošlog tjedna vrlo, vrlo svećano. Petnaestu klasu pitomaca Srednje škole za unutrašnje poslove završila je školovanje i, nakon odmora, krenut će u stаницu milicije širom Hrvatske na častan, ali težak i odgovoran posao čuvara javnoga reda i mira i sigurnosti svih naših građana.

Njihovi predavači i odgojitelji trudili su se da ih nauče svemu što oni znaju, da im prenesu svoje bogato iskustvo u obavljanju tog posla i da ih pripreme za sve ono što ih u svakodnevnom radu očekuje.

Svečanost je prisustvovao i mlađim milicionarima-pripravnicima se obratio republički sekretar za unutrašnje poslove SR Hrvatske Vilić Mulić. On je svima njima čestitalo na postignutim uspjescima u učenju i rekao nekoliko riječi o poslu koji će obavljati svakodnevno čuvajući javni red i mir i sigurnost svakoga građanina.

Tom svečanom činu prisustvovali su i roditelji i rođaci mlađih milicionara-pripravnika koji su završili svoje školovanje, a veselje je trajalo još dugo.

Uspjeh kriminaliste često ovisi o tome hoće li reagirati na vrijeme

**Brzina je
često
presudna**

Str 4 i 5

**DOKLE
VANDALIZAM
NA STADIONIMA**

Str. 6. i 7.

SEKRETARIJATA ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE U ZAGREBU

Godina 7.

Lipanj – srpanj 1990.

Broj 67-68

Iz »Nedjeljne Dalmacije« prenosimo razgovor s Pericom Jurićem, zamjenikom ministra unutrašnjih poslova Hrvatske

DOLIJALI KRIJUMČARI

Presječena
dva kanala
krijumčarenja
oružja

U Zagrebu održana osnivačka skupština Samostalnog sindikata radnika unutrašnjih poslova Hrvatske

/ Dobili
smo borbeni
Sindikat

Aktualno

Od nas se mnogo očekuje

Ono što svima nama koji radiamo u Službi unutrašnjih poslova mora biti uvijek na umu je zaštita građana i imovine, njihova nam sigurnost mora biti na prvome mjestu. Sve ostalo dolazi kao rezultat onoga prvoga. Podimo od osnovnih zadataka svake, pa i naše policije.

Pored poslova i zadataka koje smo naveli u prvoj rečenici, moramo biti svjesni činjenice da radimo u službi koja spada u red tzv. Izvršnih organa vlasti. U službi koja izvršava zakonita naredjenja zakonodavne i sudske vlasti u svakoj državi.

Polazeći od tih postavki moramo jednakako tako biti svjesni činjenice da se od nas traži visoka profesionalnost savjesnosti, poštovanje, objektivnost u procjeni situacije... A da nas je baš takvih u Službi unutrašnjih poslova jako, jako mnogo, dokaz su brojne uspješno okončane akcije hvatanja kriminalaca, vrlo često i »rukama u vreću«. A svaka uspješno okončana kriminalistička obrada i lopov predan u ruke pravde poen su više u očima građana.

smo htjeli, nego zato što je to posao koji traži istraživačku ekipu, određivanje uzorka ispitanika, znanstvenu obradu i tome slično. A mi smo samo novinari koji nastoje zabilježiti sve ono što je od značenja za radnike Službe unutrašnjih poslova. No, ono što znamo, a o tome smo i pisali, je da služba nema baš preveliki ugled.

Razlozi su poznati i o njima ne bismo opet. Ostaje činjenica da moramo dobro zasukati rukave ne bismo li vrtili ugled koji je Služba nekoč, ne tako davno, imala.

Nedavno povećanje plaće pokusaj je da se uspostave realni odnosi između Službe unutrašnjih poslova i poslova koje ona mora obavljati i ostalih poslova koje obavljaju »obični« radnici u poduzećima... Podjela stanova u Poljanicama kap je, istina, u moru stambenih problema zaposlenih u Službi, ali ju ujedno i dio napora da se popravi standard policijsaca i drugih radnika u Sekretarijatu za unutrašnje poslove Zagreb.

No, svi mi dobro znamo da sami ne bismo mogli napraviti. Svi činioци društva napregnuli su se, svjesni toga da je standard policijsaca nizak i da se od njih ne može tražiti previše. Ili kako smo od jednog

visokog rukovoditelja Sekretarijata ovih dana čuli, ranije je plaća policijska bila sramotna, danas je niska...

Uspješno završene akcije zapljene oko pet kilograma heroina i veće količine pušaka, pištolja i revolvera, te municije govore o visokoj profesionalnosti svih sudionika tih akcija – od pozornika do »specijalista iz Đordićeve 4«. I to su oni pozitivni poeni u našu korist u očima građana. A kakvo je njihovo mišljenje o nama, ne bi nam smjelo biti svejedno. Napokon, naš je posao zaštita njihove sigurnosti i imovine. I ne zaboravimo još nešto! Građani odvajaju novac i na našu djelatnost, naše plaće, naš standard. Za uvrat oni od nas očekuju korektan postupak, pristojan nastup i maksimalnu zaštitu.

Sve to što građani traže, mi možemo dati! Sumnja li netko možda u to?

Vaš medunik

Prometnici u akciji

Bio je četvrtak, 28. lipnja. Vrijeme vruće, sunce upalilo asfalt. Nešto malo svježine došlo je tek navečer, kad smo s patrolama SM za sigurnost prometa krenuli u noćnu kontrolu. Riječ je bila o zaustavljanju motociklista, kontroli tehničke ispravnosti motora i provjeri imati svaki motociklist svu potrebnu opremu i, naravno, vozačku dozvolu »A« kategorije.

U povodu protesta radnika SUP-a Zagreb prilikom podjele stanova na Poljanicama

Zakon propisuje, Pravilnik prenosi

Zabrinjavajući podaci iz Odsjeka za suzbijanje maloljetničke delinkvencije

Više je malodobnih kriminalaca

Umirovljenici razgovarali s republičkim sekretarom za unutrašnje poslove Hrvatske Josipom Boljkovcem

Demokrat- ski dijalog

Vjesnik

SEKRETARIJATA ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE U ZAGREBU

Godina 7.

Rujan 1990.

Broj 69.

Što nam govore podaci o stanju sigurnosti u prometu na području grada Zagreba

STANJE

ZAISTA

KRITIČNO

STR. 4-5

Aktualno

Svjetski sajam

I ovogodišnji zagrebački jesenski velesajam, ta velika smotra privrednih dostignuća Jugoslavije i svijeta protekao je bez incidenta. Velike zasluge za to su svakako imaju radnici Sekretarijata za unutrašnje poslove u Zagrebu koji su dali sve od sebe ne bi li bilo što manje posla za njih. Dobra priprema, prisustvo operati-

vaca u civilu i policijskih patrola u paviljonima i na otvorenom izložbenom prostoru svakako su bili onaj jezičac na vagi sigurnosti koji je pretegao u korist sigurnosti.

Na slikama: Uobičajena velesajamska vreva (dolje) Kratko savjetovanje na terenu (gore)

Iz »Vjesnika« prenosimo razgovor sa zamjenikom ministra unutrašnjih poslova Pericom Jurićem

Nitko nije bio izbačen

STR. 2-3

Od ovoga broja objavljujemo novi felijon o narkomanima i njihovu liječenju

»Bad blue boys« izazvali nerude za vrijeme i nakon nogometne utakmice između »Atalante« i »Dinama« u Bergamu

Zašto sam postao narkoman

STR. 10

Divljanje i u tudini

STR. 6-7

Vaš rednik

Vremena su teška, a najave su da će biti još teža. Ekonomsko stanje privrede takovo je da ga možemo nazvati gotovo katastrofalnim. Sve više radnika vrlo je blizu otkazu. Ni stanje u političkom smislu nije blistavo. Događanja u Kninu i oko njega pravi su udar na demokraciju. Njih bismo mogli označiti ne građanskom neposlušnošću, nego otvorenim oružanim terorizmom. Ipak, na sreću, vrhovništvo Republike Hrvatske pokazalo je da umije zrelo prosvladati stanje i nije se dalo isprobocirati napadima na demokratsku hrvatsku državu. Izvan svake je sumnje da nas ono što se u kninskoj krajini dogodalo od krade oružja iz skladišta stanica javne sigurnosti do otvorenih napada na čak i strane turiste, vrijeđanja i maltretiranja ljudi, pregradivanja prometnica, udaljuje na neki način od Europe.

Onovo što nas, ipak, u ovom trenutku približava joj Evropi, svakako su plaće koje se brzo približavaju koliko toliko evropskih primanjima. Najprije porast za polovinu u srpnju, pa gotovo jednako toliko u kolovozu, svjedoče o brzoj vrhovništvo Republike Hrvatske za nas, radnike Ministarstva unutrašnjih poslova. Jer, s takvim se plaćama vec može prisjajti živjeti.

Stim je u svezi i zahtjev rukovodstva Ministarstva unutrašnjih poslova za maksimalno profesionalnim ponašanjem svih nas, radnika unutrašnjih poslova Hrvatske. I urednim izvršavanjem radnih zadataka. U protivnom, zna se, bit će disciplinski mjeđa. S pravom! Jer, ako se Republika Hrvatska do krajnjih granica napregnula ne bi li nama, radnicima unutrašnjih poslova osigurala veće plaće, a time i bolji standard, onda ima od nas pravo nesti i tražiti. Ono što Republika Hrvatska od nas traži je korektnost, uljedno ponašanje prema građanima, savjestrnost u poslu... Ta mi smo ipak stručnjaci za javnu sigurnost. Tako se i moramo ponašati i djelovati.

Od danas, eto, radimo po novom radnom vremenu. Od osam do 16 sati. To se, dakako odnosi na one radnike koji ne rade u smjenama. I neće više biti jurnjave, problema s klinicima ranog njihova budenja e da bi u vrijeme bili isporučeni u vrtice, škole itd. Premda prelazak na novo radno vrijeme traži i drugačije radno vrijeme u pratćenim djelatnostima, kao što su ustaljene predškolskog odgoja, škole u kojima će, hoćeš-nećeš morati biti organiziran dnevni boravak za djecu, ipak smatramo taj korak velikim napretkom. Jer, ne zaboravimo, u uvođenju sličnoga radnoga vremena raspravljalo se već godinama, ali nitko nije imao snage da se odmakne dalje od rasprave.

Očigledno, mnogo se toga dogodilo novoga i da tako kažemo revolucionarnoga od izbora do danas. Ponešto nije bilo dobro, ali kad sve skupa zborjimo, rezultat je pozitivan. Bar što se liče nas u Službi javne sigurnosti. Povećani osobni standard omogućuje nam da mirnije dočekamo sljedeću isplatu plaća, naši policijaci više neće morati zalaziti u kojekakve prćvarnice, u kojima ih kojekakvi ljudi časte pićem. Služba je tako, ipak, dobila na dignitetu. A policajac, ako vec mora u sumnjičiv briog, ići će tamо po zadaku, a ne zbog potrebe jer si nesto drugo ne može priuštiti.

Itako se od nas traži vrhunsko profesionalnost. Mi je, u svakom slučaju, imamo. Stoga na posao, dečki! Bez mnogo politiziranja i rasprava o tome što je po našem mišljenju dobro, a što nije. Ostavimo već jednom da se politikom bave političari. Mi smo policijaci, tek izvršitelji državne politike. Iz naše je službe izbacena politika. Neka tako i ostane!

Iz razgovora ministra unutrašnjih poslova Josipa Boljkovca s novinarima »Karlovečkog tjednika«

POLITIZACIJA NIJE POTREBNA

Aktualno

Policija – čuvar poretka

Policija je, uistinu, u posljednje vrijeme u središtu pažnje javnosti. Što zbog intervencija u krajevima zahvaćenim pobunom, što zbog događaja unutar nje, što zbog toga što se na policijske počelo i pucati. Ono što da nos dopire, svakako je poprilično promijenjen odnos građana prema policajcima i policiji uopće. Naime, građani primjećuju da su policijski postali ljubazniji, susretniji i pažljiviji prema građanima. Svakačko da tome u velikoj mjeri pridonosi i zadovoljstvo policajaca, zbog povecanog osobnog standarda, zbog brige koja Republička Hrvatska posvećuje svojim čuvarima javnoga reda i mira i sigurnosti.

Izvan je svake sumnje i činjenica da su se policijski počeli mnogo profesionalnije odnositi prema svojem poslu. I prije su policijski radili svoj posao dobro. No, građani to kao da nisu primjećivali. Taj skok na rating listi ima svoje tumačenje. Okretanje prema osnovnom poslu – cuvanju javnoga reda i mira te sigurnosti građana i imovine, kao i napor policije da se, tamo gdje je javni red i mir i sigurnost narušeni, svim snagama to sve uspostavi, svakako su razlozi za taj skok.

Pored toga, prilikom pokušaja da se uspostave javni red i mir, bilo je i ranjanja nekoliko policajaca hincima iz vatreng oružja. A da pri tom, policija, osim u jednom slučaju nije uzvratila na isti način. Ostala je dostojanstvena i nije se dala isprovocirati. Tako je bilo na Baniji, kad je pučnjiva iz automatskog oružja ranjen pripadnik specijalaca Ministarstva unutrašnjih poslova, pa na prometnicama Bukovice, kad je ranjen pripadnik dneške Stanice javne sigurnosti, pa u Novskoj, kad je nedavno ranjen rezervista. Očigledno, posao policajaca postaje sve opasniji.

No, ima, nažalost, i onih pripadnika policije koji nastoje vratiti sat povijesti natrag. Takvih je, na sreću manje, mnogo manje od onih policajaca koji svoj

posao promatraju drugačije – kao svaki drugi posao. Jer, zaboga, nešto se radić mora, netko mora obavljati i policijski posao. Pa kad smo već tu, hajde da taj posao radimo što je moguće bolje i na zadovoljstvo sviju. Konačno, dobro nas placaju za to, pa povjerenje koje nam ukazuju, moramo opravdati.

Drekom i vikom malo se što može postići u demokratskom društvu, kakvo ovo naše u Republici Hrvatskoj nastoji biti. Nastoji, rekosmo, jer ima mnogo posezanja i izravnih napada na demokraciju. Prepadi na skladišta policijskog oružja, olimanja naoružanja, miniranja željezničkih pruga, preprenavljanje cestovnih prometnika u ime zaštite od napada koji neće doći, ukazuju na to, da još ima onih koji se nadaju povratku na staro. A to se može dogoditi samo nasilnim putem. Izazivanje nereda po scenarijima pisanih iko zna gdje i kada, ima samo jedan cilj – destabilizaciju Republike Hrvatske i stvaranje »uvjeta« za uvođenje »reda« među Hrvatima. Žal za izgubljenim pozicijama osnova je svih takvih pokušaja.

Apolicija je prva pozvana da takve pokušaje sprječi. Odluku, međutim, o tome neće donositi ona sama. To je vrijeme prošlo. Niti će se odluka donositi u vrhovništvu partija. Jedini pravo na to ima Sabor Republike Hrvatske i vlada. Jer, politiku smo izbacili iz policije. Njeno je da izvršava propise, ne i da ih stvara. Profesionalno ponosanje, dobra procjena trenutka kad valja poduzeti koju od mera koje policiji stoje na raspodlaganju i pristojnost u ophodjenju s građanima, ali i odlučnost u narednoj im akciji mogu samo pridonijeti tome da građani policiju i njene pripadnike ne nastave smatrati stranim tijelom, nego dijelom društva kojemu je određene, vrlo odgovorne zadatke.

Vaš rednik

Velika svečanost

Svečanost je prošla. Spomenik banu Josipu Jelačiću vraćen je nakon 43 godine na središnji gradski trg. Ocijenjeni su i rezultati rada policije, vezani uz osiguranje tih svečanosti. Sve je proteklo u najboljem redu, bez mnogo intervensija. Jer, Zagrepčani i njihovi gosti pokazali su da mogu i znaju biti na visini zadatka...

Donesen Zakon o ustrojstvu republike uprave

KAKO ĆE RADITI UPRAVA

NA STUDIJ PO NOVOM PROGRAMU

OKLADA JE BILA VATRENA

Lopov za Guinesa